

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjätte avdelningen)

den 21 november 2013*

”Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning för en korkskruv — Tidigare nationell formgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel saknas — Helhetsintrycken skiljer sig inte åt — Kunnig användare — Formgivarens grad av frihet — Artiklarna 4, 6 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002”

I mål T-337/12,

El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, Madrid (Spanien), företrätt av advokaterna C. Ruiz Gallegos och E. Veiga Conde,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av Ó. Mondéjar Ortuño, i egenskap av ombud,

svarande,

varvid motparten i förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen, var

Wenf International Advisers Ltd, Tortola, Brittiska Jungfruöarna (Förenade kungariket), företrätt av advokaterna J.L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela och I. Munilla Muñoz,

angående en talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd den 1 juni 2012 (ärende R 89/2011-3) om ett ogiltighetsförfarande mellan Wenf International Advisers Ltd och El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL,

meddelar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna G. Berardis (referent) och C. Wetter,

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av ansökan som inkom till tribunalens kansli den 30 juli 2012,

med beaktande av harmoniseringsbyråns svarsinlägga som inkom till tribunalens kansli den 30 oktober 2012,

* Rättegångsspråk: spanska.

med beaktande av intervenientens svarsinlägga som inkom till tribunalens kansli den 26 oktober 2012,

med beaktande av att ingen av parterna en månad efter delgivningen av underrättelsen om att det skriftliga förfarandet avslutats hade inkommit med en begäran om muntlig förhandling, och av att tribunalen således, på grundval av referentens rapport och med tillämpning av artikel 135a i tribunalens rättegångsregler, har beslutat att avgöra målet på handlingarna,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, ingav den 22 november 2007 en ansökan om registrering av gemenskapsformgivning till harmoniseringsbyrån, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1).
- 2 Den sökta formgivningen återges nedan:
- 3 Formgivningen är avsedd att användas för ”korkskruvar” som ingår i klass 07-06 i Locarnoöverenskommelsen av den 8 oktober 1968 om upprättande av en internationell klassificering för mönster, i dess ändrade lydelse.
- 4 Formgivningen registrerades som nummer 000830831-0001 samma dag som ansökan inkom, och offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsformgivningar* nr 2007/191 av den 14 december 2007.
- 5 Intervenienten Wenf International Advisers Ltd ingav den 16 april 2009 en ansökan om ogiltighetsförklaring av den omstridda formgivningen till harmoniseringsbyrån. Till stöd för ansökan anfördes den ogiltighetsgrund som anges i artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, enligt vilken en formgivning ska förklaras ogiltig om den inte uppfyller kraven i artiklarna 4–9 i förordningen. I ansökan om ogiltighetsförklaring gjorde intervenienten gällande att formgivningen inte var ny och att den saknade särprägel i den mening som avses i artikel 4 i förordning nr 6/2002 jämförd med artiklarna 5 och 6 i förordningen.
- 6 Till stöd för ansökan om ogiltighetsförklaring åberopade intervenienten den formgivning som registrerades i Spanien den 7 september 1994 med nummer 131750, som gjordes tillgänglig för allmänheten genom offentliggörande i *Boletín Oficial de la Propiedad Industrial* (den spanska officiella tidningen för industriell äganderätt) den 16 oktober 1994 och som ska användas för ”korkskruvar”. Den tidigare formgivningen återges här:
- 7 Annulleringsenheten biföll den 12 november 2010 ansökan om ogiltighetsförklaring, med motiveringen att formgivningen saknade särprägel. Den fann att den omstridda formgivningen gav samma helhetsintryck som den tidigare formgivningen, då dessa uppvisade ett stort antal likheter. Som exempel angavs utseendet på det böjda handtaget, den del som består av två plattor som sitter ihop med hjälp av en sprint i samma position och placeringen av en liten kniv i samma position. Annulleringsenheten påpekade också att dessa likheter uppfattas på samma sätt oavsett om instrumenten är utfällda eller befinner sig i infällt läge. Slutligen fann den att formgivaren hade haft stor frihet vid utvecklingen av formgivningen eftersom instrumentet, vilket framgick av handlingarna i ärendet, kan utformas på många olika sätt.
- 8 Sökanden överklagade annulleringsenhetens beslut till harmoniseringsbyrån den 11 januari 2011 med stöd av artiklarna 55–60 i förordning nr 6/2002.

- 9 Harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd avslag överklagandet genom beslut av den 1 juni 2012 (nedan kallat det angripna beslutet). Efter att inledningsvis ha tillbakavisat sökandens påstående om intervenientens onda tro, gjorde överklagandenämnden en bedömning av den omstridda formgivningens särprägel. Nämnden definierade ”en kunnig användare” av den aktuella formgivningen såsom den som i sitt yrke eller som privatperson använder sig av de formgivna produkterna, det vill säga korkskruvar, och konstaterade att formgivaren hade haft stor frihet vid utvecklingen av formgivningen. Även om det finns vissa funktionella delar som är oundgängliga för framställningen av dessa instrument, konstaterade överklagandenämnden nämligen att dessa delar kan utformas och sättas samman på flera olika sätt. Enligt nämnden är de icke-funktionella aspekterna – det vill säga utformningen av handtaget och placeringen av den lilla kniven – gemensamma för de aktuella formgivningarna, vilket gör att de inte ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck. Vad beträffar likheten mellan handtagen angav överklagandenämnden för det första att handtagets form i betydande utsträckning påverkar en korkskruvs allmänna utseende, eftersom handtaget utgör korkskruvens största del och, helt eller delvis, omsluter dess övriga delar. För det andra konstaterade överklagandenämnden att handtaget spelar en avgörande roll för det helhetsintryck som denna typ av produkter ger när instrumentet är hopfällt. I båda formgivningarna hade handtaget utformats på så sätt att samma del av spetsen och hävstången förblir synlig när korkskruven är hopfälld. Den skillnad som finns mellan de formgivna handtagen, nämligen utformningen av deras undersidor, räcker därmed inte för att ändra det helhetsintryck som en kunnig användare får av dem.

Parternas yrkanden

- 10 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta harmoniseringsbyrån och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.
- 11 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har yrkat att tribunalen ska:
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 12 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sin talan. Den första avser ett åsidosättande, i samband med bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel, av artiklarna 4 och 6.1 i förordning nr 6/2002 jämförda med artikel 25.1 b vad gäller begreppet ”kunnig användare”. Genom den andra grunden har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden åsidosatt artiklarna 4 och 6.2 i förordning nr 6/2002 jämförda med artikel 25.1 b, i samband med bedömningen av formgivningens särprägel, vad gäller den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av den omtvistade formgivningen.
- 13 Då båda grunderna avser fel som överklagandenämnden påstås ha begått vid bedömningen av den omstridda formgivningens särprägel, finner tribunalen att de ska prövas tillsammans.
- 14 Sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning av den omstridda formgivningens särprägel. Närmare bestämt ska överklagandenämnden ha gjort en felaktig bedömning av begreppet ”kunnig användare”, vilket ska ha avspeglats i bedömningen dels av det helhetsintryck som den omtvistade formgivningen ger den kunniga användaren, dels av den grad av frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen. Enligt sökanden är de olikheter som

föreligger mellan den omtvistade formgivningen och den tidigare formgivningen så stora att en kunnig användare får ett annat helhetsintryck och att den omtvistade formgivningen således inte saknar särprägel.

- 15 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har bestritt sökandens argument.
- 16 I artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 anges att en gemenskapsformgivning får förklaras ogiltig endast om formgivningen inte uppfyller kraven i artiklarna 4–9 i förordningen.
- 17 Enligt artikel 4 i förordning nr 6/2002 ska en formgivning skyddas som en gemenskapsformgivning i den mån den är ny och särpräglad.
- 18 I artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002 föreskrivs att en registrerad formgivning ska anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.
- 19 I artikel 6.2 i förordning nr 6/2002 anges att prövningen av en formgivnings särprägel ska göras med beaktande av den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen.
- 20 Tribunalen ska således – för att avgöra om den omstridda formgivningen har särprägel – pröva huruvida överklagandenämnden begick något fel när den gjorde sin bedömning först av den kunniga användaren av formgivningen och därefter av den grad av frihet som formgivaren hade vid utvecklingen av formgivningen samt jämförde de helhetsintryck som de båda formgivningarna ger en kunnig användare.

Begreppet "kunnig användare"

- 21 Det framgår av rättspraxis att begreppet kunnig användare ska förstås som ett mellanbegrepp, det vill säga ett mellanting mellan det inom varumärkesrätten tillämpliga begreppet genomsnittskonsument – varvid genomsnittskonsumenten inte förväntas besitta någon särskild sakkunskap och generellt sett inte gör någon direkt jämförelse mellan de motstående varumärkena – och begreppet fackman – varvid fackmannen är en sakkunnig som har en betydande teknisk kompetens (domstolens dom av den 20 oktober 2011 i mål C-281/10 P, PepsiCo mot Grupo Promer Mon Graphic, REU 2011, s. I-10153, punkt 53).
- 22 Visserligen avses med "en kunnig användare" inte en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument som vanligtvis uppfattar en formgivning som en helhet och inte ägnar sig åt att undersöka dess olika detaljer, men det är inte heller fråga om en sakkunnig eller fackman som kan uppfatta minsta skillnad på detaljnivå som skulle kunna föreligga mellan de motstående formgivningarna (domen i det ovan i punkt 21 nämnda målet PepsiCo mot Grupo Promer Mon Graphic, punkt 59).
- 23 Beteckningen "användare" förutsätter att personen i fråga använder den formgivna produkten för det ändamål som produkten är avsedd för (tribunalens dom av den 22 juni 2010 i mål T-153/08, Shenzhen Taiden mot harmoniseringsbyrån – Bosch Security Systems (Kommunikationsutrustning), REU 2010, s. II-2517, punkt 46). Vidare tyder kvalificeringen "kunnig" på att användaren, utan att vara konstruktör eller teknisk expert, känner till de olika formgivningar som förekommer inom den berörda sektorn, besitter vissa kunskaper om de delar som dessa formgivningar vanligtvis brukar innehålla och på grund av sitt intresse för produkterna är relativt uppmärksam när han eller hon använder dem (domarna i det ovan i punkt 21 nämnda målet PepsiCo mot Grupo Promer Mon Graphic, punkt 59, och i det ovannämnda målet Kommunikationsutrustning, punkt 47).

- 24 Begreppet "en kunnig användare" kan sålunda uppfattas som att det avser, inte en genomsnittligt uppmärksam användare, utan en särskilt uppmärksam användare, oberoende av om detta beror på användarens personliga erfarenhet eller vederbörandes vidsträckta kunskap om den aktuella sektorn (domen i det ovan i punkt 21 nämnda målet PepsiCo mot Grupo Promer Mon Graphic, punkt 53 och tribunalens dom av den 25 april 2013 i mål T-80/10, Bell & Ross mot harmoniseringsbyrån – KIN (Boett på ett klockarmband), punkt 103).
- 25 Det innebär dock inte att den kunniga användaren ska vara kapabel att göra en distinktion mellan å ena sidan sådana aspekter av produktens utseende som är bestämda av produktens tekniska funktion och å andra sidan sådana aspekter som är godtyckliga, när detta inte är en följd av den erfarenhet vederbörande har samlat på sig genom att använda produkten i fråga. Det rör sig alltså om en person som har en viss kunskap om de formgivningar som förekommer inom den berörda sektorn, men som inte vet vilka aspekter av produkten som är funktionsbestämda (dom i det ovan i punkt 24 nämnda målet Boett på ett klockarmband, punkt 104, och domen av den 9 september 2011 i mål T-11/08, Kwang Yang Motor mot harmoniseringsbyrån – Honda Giken Kogyo (Förbränningsmotor), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 26).
- 26 Överklagandenämnden konstaterade först och främst i punkt 16 i det angripna beslutet att "den aktuella sektorn [var] sektorn för korkskruvar, det vill säga instrument som är till för att dra ut korken ur en vinflaska". Av punkt 19, innehållande en beskrivning av de funktionella beståndsdelarna hos sådana instrument, framgår att överklagandenämnden, till skillnad från vad sökanden har gjort gällande, begränsade den aktuella sektorn till sektorn för korkskruvar med hävstång. Därefter angav nämnden i punkt 17 att "såväl en privatperson som ... använder [dessa instrument] i hemmet, som en yrkesutövare (servitör, sommelier) som använder sig av dem i en restaurang" kan vara en "kunnig användare". Enligt nämnden är en sådan användare kunnig, i den meningen att han eller hon har goda kunskaper om viner och vintillbehör och som, utan att vara konstruktör, på grund av sitt intresse och sin böjelse har skaffat sig en viss kännedom om utbudet på marknaden för korkskruvar för vinflaskor". Med andra ord fann överklagandenämnden att en sådan person, utan att vara expert på industridesign, känner till marknadsutbudet och produktens grundläggande egenskaper.
- 27 Denna definition av kunnig användare är, till skillnad från vad sökanden har påstått, korrekt och den överensstämmer med de principer från rättspraxis som beskrivs ovan i punkterna 21–25. Det framgår nämligen av nämnda rättspraxis att en kunnig användare känner till de olika formgivningar som förekommer inom den berörda sektorn, besitter vissa kunskaper om de delar som dessa formgivningar vanligtvis brukar innehålla och på grund av sitt intresse för produkterna är relativt uppmärksam när han eller hon använder dem, vilket innebär att begreppet kunnig användare får förstås som att det avser en användare som på grund av sin personliga erfarenhet eller vidsträckta kunskap om den aktuella sektorn är särskilt uppmärksam.
- 28 Vidare framhåller tribunalen för det första att sökanden inte har ingett någon bevisning som styrker påståendet dels att det endast är personer som yrkesmässigt kommer i kontakt med vin och/eller vinanvändning som kan utgöra kunniga användare, dels att privatpersoner sällan använder korkskruv med hävstång som den här aktuella, vilka för övrigt inte säljs i detaljhandeln. För det andra har sökanden inte ens visat att en tolkning av begreppet kunnig användare som att det endast omfattar fackmän skulle innebära att överklagandenämndens definition av kunnig användare i punkt 17 andra meningen i det angripna beslutet var felaktig.
- 29 Dessutom konstaterar tribunalen att även om det antas att den omstridda formgivningen, såsom sökanden har hävdats, kan betraktas som en reklamartikel som ges bort som gåva av vinproducenter, efter att dessa har försett den synliga delen av handtaget med ett personligt kännetecken, påverkar det inte definitionen av kunnig användare, eftersom begreppet sålunda, vilket även följer av överklagandenämndens definition, skulle omfatta dels yrkesmän som förvärvar dessa artiklar för att

distribuera dem till slutanvändarna, dels slutanvändarna själva (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 14 juni 2011 i mål T-68/10, Sphere Time mot harmoniseringsbyrån – Punch (Fickur fäst vid ett band), REU 2011, s. II-2275, punkt 53).

- 30 Överklagandenämnden gjorde således ingen felaktig bedömning när den fann att såväl den som i sitt yrke som den som i egenskap av privatperson använder sig av de formgivna produkterna är att betrakta som en kunnig användare av den aktuella formgivningen.

Formgivarens grad av frihet

- 31 Vid bedömningen av en formgivnings särprägel och synliga kännetecken, och således av det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen, ska hänsyn tas till den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen (se domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Förbränningsmotor, punkt 31, och där angiven rättspraxis).
- 32 Det framgår av rättspraxis att den grad av frihet som formgivaren haft vid utvecklingen av en formgivning bland annat är beroende av krav som följer av de kännetecken som är bestämda av produktens, eller en del produktens, tekniska funktion och av krav som ställs på produkten enligt tillämplig lagstiftning. Dessa krav leder till att vissa kännetecken standardiseras och således blir gemensamma för flera formgivningar som används för den berörda produkten (se domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Förbränningsmotor, punkt 32 och där angiven rättspraxis).
- 33 Ju större formgivarens frihet är vid utvecklingen av formgivningen, i desto mindre utsträckning är smärre skillnader mellan de formgivningar som jämförs således tillräckliga för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Omvänt gäller att ju mer formgivarens frihet vid utvecklingen av formgivningen är begränsad, i desto större utsträckning är smärre skillnader mellan de formgivningar som jämförs tillräckliga för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Om formgivaren således har stor frihet vid utvecklingen av formgivningen stödjer det slutsatsen att det helhetsintryck som den kunniga användaren får är detsamma när det inte föreligger några betydande skillnader mellan formgivningarna (domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Förbränningsmotor, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 34 Överklagandenämnden fann i punkt 19 i det angripna beslutet att även om det finns vissa delar som en korkskruv måste innehålla för att den ska kunna fylla sin funktion, har formgivaren ändå stor frihet vid utvecklingen av en sådan produkt. Det faktum att en korkskruv med nödvändighet måste innehålla vissa delar – såsom en spiralformad spets som ska tränga in i korken och fastna där, ett handtag för att hålla fast instrumentet, en eller två hävstänger för att pressa instrumentet mot flaskhalsen och en liten kniv för att skära bort folien från vinflaskan – hindrar nämligen inte att man kan utforma och arrangera dessa delar på olika sätt och ändå behålla deras funktionalitet. Som exempel har överklagandenämnden angett att den lilla kniven kan placeras såväl i ena änden av instrument som i den andra, och att handtaget kan ha många olika former samt variera i längd och tjocklek, utan att det påverkar instrumentets funktionalitet eller användarvänlighet.
- 35 Sökanden har bestritt att så är fallet. Bolaget har gjort gällande att de strukturella egenskaper som utmärker denna typ av korkskruvar definieras och bestäms av korkskruvarnas funktion och de behov som kan tillskrivas slutanvändarna, vilka enligt sökanden utgörs av personer verksamma inom hotellnäringen samt ägare till vinkällare. Sökanden har närmare bestämt gjort gällande att av de fyra beståndsdelar som är nödvändiga för instrumentets tekniska funktion – det vill säga den spiralformade spetsen, de två hävstängerna, handtaget och den lilla kniven – är det endast de två sistnämnda som kan utformas på olika sätt. När det gäller den lilla kniven har sökanden dessutom hävdade att den skulle bli ineffektiv, icke funktionsduglig och farlig om den placerades på något annat ställe på handtaget på en sådan typ av korkskruv som den nu aktuella. Således är den frihet som formgivaren har vid utvecklingen av en korkskruv med dubbel hävstång begränsad.

- 36 Tribunalen konstaterar att det visserligen är riktigt att vissa delar av korkskruvar med hävstång är av grundläggande betydelse och att varje korkskruv av den typen måste innehålla dessa för att kunna fylla sin funktion. Såsom harmoniseringsbyrån och intervenienten med fog har gjort gällande kan dock kravet på att en korkskruv med hävstång av funktionella skäl måste innehålla vissa delar inte vara ägnat att påverka dess form och allmänna utseende i någon påtaglig utsträckning (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet Boett på ett klockarmband, punkt 118). De enda tekniska krav som måste uppfyllas är nämligen måtten för hävstången, som kan bestå av en enda del eller av två delar, befintligheten av en skåra i dess ena ände samt placeringen av spetsen och dess avstånd till hävstången. Sålunda kan handtaget, vilket utgör den centrala och största delen av korkskruven, såsom överklagandenämnden har gjort gällande, ha olika former och varierande dimensioner, och den lilla kniven kan positioneras på olika sätt.
- 37 Såsom framgår av de handlingar i ärendet vid harmoniseringsbyrån som har lämnats över till tribunalen förekommer det formgivningar för korkskruvar med hävstång i olika former och utföranden, vilka skiljer sig från den omstridda formgivningen. Som exempel ska det först nämnas att det kan förekomma skillnader när det gäller handtagets dimensioner och form – detta kan vara rätlinjigt eller kroklinjigt, rundat eller rektangulärt – och när det gäller den synliga delen av de övriga delar av korkskruven som kan fällas in i handtaget. Det finns också skillnader vad beträffar förekomsten av och placeringen av en kapsylöppnare respektive en liten kniv. Tribunalen konstaterar härvid att sökanden inte har åberopat några omständigheter som styrker påståendet att en annan placering av den lilla kniven på handtaget skulle göra kniven icke-funktionell eller till och med farlig.
- 38 Således är handtagets utförande och form liksom placeringen av de ovannämnda delarna inte funktionsbestämda. En korkskruvs utseende kan därmed variera avsevärt och bestäms inte av tekniska krav.
- 39 Överklagandenämnden gjorde således en riktig bedömning när den i punkt 19 i det angripna beslutet slog fast att formgivaren av en korkskruv har stor kreativ frihet.

Jämförelsen av de helhetsintryck som formgivningarna ger en kunnig användare

- 40 Överklagandenämnden ansåg att det helhetsintryck som den omstridda formgivningen ger en kunnig användare inte skiljer sig från det helhetsintryck som den tidigare formgivningen ger. Skälet till detta var i huvudsak att korkskruvens olika delar befanns uppvisa likheter vad gäller form, placering och storlek.
- 41 Överklagandenämnden konstaterade att den kunniga användarens helhetsintryck framför allt präglades av handtagets utseende och av placeringen av vissa av korkskruvens delar. Med beaktande av egenskaperna hos denna typ av korkskruv, som framför allt kännetecknas av att den kan fällas ihop och stoppas i fickan, tillade nämnden att handtagets utförande och form spelar en avgörande roll för helhetsintrycket.
- 42 Sökanden har bestritt denna bedömning. För det första har bolaget anfört att överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning genom att den enbart undersökte formgivningarna i infällt läge och inte i utfällt läge eller i användningsläge. Vidare har sökanden gjort gällande att det vid användningen av instrumentet går att urskilja skillnader som avser handtaget, den lilla kniven, den spiralformade spetsen och den dubbla hävstången. Sökanden har inkommit med en detaljerad analys av de aktuella formgivningarna och har anfört att deras kännetecken inte är identiska och att de helhetsintryck som formgivningarna ger, om de betraktas i utfällt läge, således skiljer sig från varandra.
- 43 Inledningsvis konstaterar tribunalen att påståendet att överklagandenämnden gjorde fel som vid bedömningen av formgivningarnas utseende endast undersökte dem i infällt läge har sin upprinnelse i en felaktig läsning av det angripna beslutet. Det framgår nämligen av beslutet att när

överklagandenämnden i förbigående, i punkterna 21 a–24 i det angripna beslutet, hänvisade till produkten i infällt läge, skedde detta endast till stöd för att det inte föreligger några betydande skillnader i utformningen av formgivningarnas handtag, vilka bland annat lämnar samma delar av spetsen och hävstången synliga när dessa är infällda. Vidare ska det också noteras att det framgår av punkt 5 i det angripna beslutet att annulleringsenheten fann att de många skillnaderna mellan de två formgivningarna uppfattades på samma sätt, oavsett om instrumenten var utfällda eller infällda. Sökanden invände inte mot den slutsatsen vid överklagandenämnden. Av fast rättspraxis framgår att det faktum att överklagandenämnden har fastställt beslutet från den lägre instansen vid harmoniseringsbyrån i dess helhet innebär att annulleringsenhetens beslut, liksom dess motivering, utgör en del av bakgrunden till överklagandenämndens beslut. Sökanden känner till denna bakgrund och den gör det möjligt för rätten att fullt ut utöva sin lagenlighetskontroll vad gäller frågan huruvida bedömningen av formgivningens särprägel är befogad (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 6 oktober 2011 i mål T-246/10, *Industrias Francisco Ivars mot harmoniseringsbyrån – Motive (Mekanisk hastighetsreducerare)*, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 20, och av den 22 maj 2012 i mål T-179/11, *Sport Eybl & Sports Experts mot harmoniseringsbyrån – Seven (SEVEN SUMMITS)*, punkt 50). Det framgår således att överklagandenämnden, till skillnad från vad sökanden har hävdats, vid bedömningen av likheterna mellan de motstående formgivningarna precis som annulleringsenheten har beaktat instrumentet både i utfällt och i infällt läge.

- 44 Det bör i sammanhanget först och främst påpekas att handtagets längd i den omstridda formgivningen endast ytterst lite understiger handtagets längd i den tidigare formgivningen, och att det inte föreligger någon betydande skillnad vare sig när det gäller de allmänna dimensionerna eller när det gäller den proportion eller den placering de olika delarna kring handtaget har getts i de aktuella formgivningarna, oavsett om de betraktas i utfällt eller i infällt läge. En direkt jämförelse av de konkreta varuproven i akten vid harmoniseringsbyrån, vilken lämnats över till tribunalen, föranleder för övrigt inte någon annan bedömning, vilket sökanden har antytt.
- 45 Om det är så, som sökanden har hävdats, att det enda som ska beaktas är de helhetsintryck som den kunniga användaren får av de båda formgivningarna när han eller hon använder den aktuella produkten – det vill säga när produkten är utfälld – ska följande noteras. När produkten används vilket inleds med att korkskruven fälls ut, är produkten alltid innesluten i användarens hand. Det betyder att man vid bedömningen av det helhetsintryck som formgivningarna ger ska beakta att den kunniga användaren, när han eller hon använder korkskruvarna i fråga såsom dessa är avsedda att användas, alltid kommer att se en ytterst liten del av dem, i huvudsak bestående av den dubbla hävstången och den däri integrerade kapsylöppnaren samt den lilla kniven och den spiralformade spetsen. I så fall är de detaljer hos de formgivna produkterna som sökanden har åberopat, på grund av det konkreta användningssättet, inte synliga för användaren och dessa detaljer kan således enbart ha en svag inverkan på användarens varseblivning av formgivningarna (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet *Boett* på ett klockarmband, punkterna 133 och 134).
- 46 Det har klagjorts i rättspraxis att bedömningen ska avse det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen, och att man härvid även ska ta hänsyn till det sätt på vilket den formgivna produkten används (se, för ett liknande resonemang, domarna i det ovan i punkt 23 nämnda målet *Kommunikationsutrustning*, punkt 66, och i det ovan i punkt 29 nämnda målet *Fickur fäst vid ett band*, punkt 78). Mot denna bakgrund finner tribunalen att överklagandenämnden, med hänsyn till egenskaperna hos korkskruvar med hävstång, vilka har utformats just för att kunna fällas ihop, inte kan kritiseras för att också ha beaktat det intryck som den kunniga användaren får av formgivningarna när de formgivna korkskruvarna befinner sig i infällt läge. Dessutom framgår det av handlingarna i ärendet vid harmoniseringsbyrån, vilka har lämnats över till tribunalen, att inom den berörda industrisektorn avbildas produkterna i fråga främst, och ibland enbart, i infällt läge, eftersom detta i regel är grundpositionen för alla korkskruvar med hävstång. Det är när produkten befinner sig i det läget som varseblivningen av formgivningen som helhet kan äga rum.

- 47 Efter denna inledande bedömning slår tribunalen vidare fast att de skillnader mellan de aktuella formgivningarna som sökanden har åberopat, och som förutsätter att de formgivna produkterna undersöks i utfällt läge, är antingen irrelevanta eller negligerbara. Samma sak gäller de funktionella detaljer som sökanden har åberopat, vilka inte är tillräckligt framträdande för att de ska inverka på det helhetsintryck som formgivningarna ger.
- 48 För det första gör tribunalen följande bedömning vad gäller handtaget. Det är, såsom också överklagandenämnden påpekade i punkt 24 i sitt beslut, riktigt att det föreligger en skillnad mellan formgivningarna vad gäller bland annat utformningen av handtagets undersida. Denna har i den tidigare formgivningen försetts med små urholkningar, medan den i den omstridda formgivningen är slät. Denna skillnad har emellertid inte någon större betydelse, dels eftersom böjningen av handtaget på produkten i den omstridda formgivningen och motsvarande böjning i den tidigare formgivningen är mycket lika varandra (även om den förstnämnda böjningen är mindre skarp), dels eftersom placeringen av de olika delarna kring handtaget är densamma i båda formgivningarna, liksom även den del av dem som förblir synlig när handtaget befinner sig i infällt läge är densamma. Således ska det konstateras att den något annorlunda utformningen av handtaget i den omstridda formgivningen inte, såsom överklagandenämnden med rätta har påpekat, kan uppväga de likheter som har konstaterats och sålunda inte räcker för att ge formgivningen särprägel.
- 49 För det andra gör tribunalen följande bedömning vad gäller den lilla kniven. Först och främst – och till skillnad från vad som gjorts gällande av sökanden – ger en jämförelse av formgivningarna inte vid handen att den lilla kniven i den tidigare formgivningen i någon avsevärd mån skulle vara mindre, synas mindre eller ha en annan form än den lilla kniven i den omstridda formgivningen. Beträffande knivens egg framgår det inte klart av bilderna av den tidigare formgivningen att den återgivna eggen är slät eller åtminstone saknar tandning. Om man däremot, såsom sökanden har föreslagit, undersöker de konkreta varuprov som sökanden har tillfört akten vid harmoniseringsbyrån, vilken lämnats över till tribunalen, framgår det att den lilla kniven i den tidigare formgivningen inte alls är slät, utan i likhet med den lilla kniven i den omstridda formgivningen är försedd med en lateral tandning längs eggen. I alla händelser kan ingen betydande skillnad konstateras mellan de små knivarna i de formgivna produkterna.
- 50 För det tredje gör tribunalen följande bedömning vad gäller de spiralformade spetsarna i de formgivna produkterna. Sökanden har hävdats att det föreligger dels en skillnad i färg mellan dessa, dels en skillnad mellan de material som spetsarna består av eller är täckta av. Enligt sökanden framträder dessa skillnader också vid en jämförelse av de konkreta varuprov som sökanden har tillfört akten vid harmoniseringsbyrån, vilken lämnats över till tribunalen. Tribunalen finner i sammanhanget att den omständigheten att spetsen i den omstridda formgivningen återges i svart, medan spetsen i den tidigare formgivningen återges i vitt, inte har någon betydelse, eftersom sökandens ansökan beträffande den omstridda formgivningen inte avser någon färg (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 29 nämnda målet Fickur fäst vid ett band, punkt 82). I alla händelser ska det noteras att en jämförelse av de konkreta varuproven, i motsats till vad sökanden har påstått, visar att spetsen är svart såväl hos produkten enligt den omstridda formgivningen som hos produkten enligt den tidigare formgivningen. Detsamma gäller det material som de två spetsarna påstås utgöras av eller vara täckta av.
- 51 För det fjärde gör tribunalen följande bedömning vad gäller den dubbla hävstången. De skillnader mellan stödskårornas finish som har åberopats av sökanden framträder inte klart vid en jämförelse mellan bilderna av formgivningarna. I vilket fall som helst är dessa skillnader så omärkliga att det endast är med hjälp av en minutiös och mycket ingående teknisk undersökning av de båda konkreta produkterna – som i enlighet med vad som anges ovan i punkt 22 inte motsvarar den undersökning som görs av en kunnig användare – som dessa skillnader, i förekommande fall, skulle kunna urskönjas. Vad beträffar den utseendemässiga skillnaden mellan de båda hävstångernas yta, vilken påstås vara slät i den omstridda formgivningen och fårad i den tidigare formgivningen, finner

tribunalen att avsaknaden av fåror i den omstridda formgivningen inte skulle kunna ha någon betydande inverkan på den kunniga användarens helhetsintryck och inte i sig skulle räcka för att ge formgivningen särprägel.

- 52 För det femte gör tribunalen följande bedömning vad gäller de nackdelar eller användningsproblem avseende handtaget, den lilla kniven, spetsen och den dubbla hävstången i den tidigare formgivningen vilka påstås ha avhjälpats genom framtagandet av den omstridda formgivningen. Även om det antas att dessa nackdelar eller användningsproblem verkligen varit för handen, konstaterar tribunalen att det inte går att visa att den omstridda formgivningen har särprägel genom att återopa dessa. Prövningen av en formgivnings särprägel ska nämligen, i enlighet med artikel 6 i förordning nr 6/2002, göras genom en jämförelse av de helhetsintryck som en kunnig användare får av de motstående formgivningarna och med beaktande av den grad av frihet formgivaren har haft. Således ingår inte det kriterium som har återopats av sökanden, det vill säga de nackdelar eller de olika användningsproblem med den tidigare formgivningen som påstås ha avhjälpats genom den omstridda formgivningen, bland de kriterier som kan beaktas för att pröva en formgivnings särprägel. För övrigt är syftet med mönsterrätten, vilket framgår av artiklarna 1 och 3 i förordning nr 6/2002, att skydda en produkts utseende och inte dess användnings- eller funktionssätt. Avslutningsvis konstaterar tribunalen att sökanden i vart fall inte har styrkt sina argument och att en jämförelse av de formgivna produkterna inte i sig säger något om produkternas användnings- eller funktionsfördelar.
- 53 De övriga skillnader som har återopats av sökanden med avseende på vissa egenskaper hos den operativa delen av handtaget, den lilla kniven, kapsylöppnaren, zonen för spiralens fixering och den så kallade öppningszonen spelar en obetydlig roll för det helhetsintryck som formgivningarna ger. Dessa skillnader är nämligen inte tillräckligt tydliga för att skilja de båda instrumenten åt i den kunniga användarens varseblivning, vilken såsom anges ovan i punkt 22 är begränsad till en viss undersöknings- och detaljnivå.
- 54 Således gjorde överklagandenämnden inte någon felaktig bedömning när den i punkt 26 i det angripna beslutet slog fast att den omstridda formgivningen och den tidigare formgivningen inte ger en kunnig användare olika helhetsintryck, och när den slöt sig till att den omstridda formgivningen saknar särprägel i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002.
- 55 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 56 Enligt artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 57 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns och intervenientens yrkanden bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

följande:

- 1) Talan ogillas.**
- 2) El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Kanninen

Berardis

Wetter

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 november 2013.

Underskrifter